

РЕШЕНИЕ

№ 5030

гр. София, 18.07.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 05.07.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Татяна Жилова

ЧЛЕНОВЕ: Красимира Милачкова
Антоанета Аргирова

при участието на секретаря Наталия Г Дринова и при участието на прокурора Ютеров, като разгледа дело номер **3954** по описа за **2013** година докладвано от съдия Татяна Жилова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл.208 и сл. от АПК във връзка с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН.

Делото е образувано по касационна жалба на Дирекция “Инспекция по труда софийска област” срещу Решение от 31.01.2013г. на Софийски районен съд, 1 състав, по н.а.х.д. №20152/2012г. С обжалваното решение съдът е отменил наказателно постановление №23-2302689 от 13.04.2011г., издадено от директора на Дирекция „Инспекция по труда Софийска област”, с което на [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 2000 лева на основание чл.416 ал.5 от Кодекса на труда /КТ/ за нарушение на 415 ал.1 във връзка с чл.128 т.2 от КТ.

Касаторът счита, че съдът е постановил решението си при неизяснена фактическа обстановка. Сочи, че проверката в дружеството е извършена по жалба на работника, чието възнаграждение не е платено. Счита, че съдът е следвало да разпита работника като свидетел. Моли съдебното решение да бъде отменено, а наказателното постановление - потвърдено.

Ответникът по касация [фирма], оспорва жалбата.

Прокурорът счита жалбата за основателна.

Настоящият съдебен състав намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е допустима. Разгледана по същество, жалбата е

неоснователна.

В производството пред районния съд фактическата обстановка е изяснена напълно. Безспорно е установено, че към 22.02 и 25.02.2011г. ответникът по касация не е изпълнил даденото му задължително предписание по Протокол за извършена проверка от 10.01.2011г. да изплати възнаграждението на работника П. П. Г. за месец ноември 2010г. П. е със срок за изпълнение до 21.01.2011г. По делото няма данни предписанието да е оспорено, няма наведени и такива твърдения. Съставен е АУАН, въз основа на който е издадено обжалваното наказателно постановление.

Районният съд е отменил наказателното постановление с мотива, че работодателят е бил в обективна невъзможност да заплати възнаграждението, тъй като работникът не се е явил да го получи, след като е бил поканен, както и не е посочил банкова сметка. Неявяването на работника е удостоверено с подписа на двама служители на ответника – секретар и служител по охраната. Не са представени доказателства, че работникът е бил уведомен за датите, на които следва да се яви за получаване на възнаграждението. Изпратеното уведомление по пощата се е върнало с отбелязване, че е не потърсено. По делото е представено писмо от работодателя до Д., с което е помолил П. П. Г. да бъде уведомен да се яви за оформяне на трудовата книжка и за получаване на възнаграждението. Представените доказателства в достатъчна степен обосновават извод, че работодателят е положил необходимите усилия да изпълни дадените му предписания, но е бил в обективна невъзможност. За изясняване на фактите по делото не е необходимо да се съберат гласни доказателства.

Решението на районния съд е правилно и законосъобразно и следва да бъде оставено в сила.

Така мотивиран и на основание чл.221 ал.1 от АПК във връзка с чл.63 ал.1 от ЗАНН Административен съд София-град, XI касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 31.01.2013г. на Софийски районен съд, 1 състав, по н.а.х.д. №20152/2012г.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1/

